

Tomaš Filustek

Příběh ☺ knoflíku 6. ročník
tatička Masaryka

Dnes vám povím o jedné velké věci,
která se dostalo mé prababičce, když byla
mladá a učila se vyrábět klobouky.

Jednoho dne jí její nadřázená řekla: „Maruško,
sítka bude mít první prezident Masaryk
5. výročí od zvolení, budou tam velké jarmarky
a bude tam mít prezident proslav - bude to
velká sláva, budeme tam ^{spolu} prodávat klobouky!“

„Já s vámi?“ divila se Maruška. „Ano, ty jsi totiž
moje nejlepší učnička - bude to tvoje odměna.“

„Děkuji vám moc, budu se snažit.“

A tak spolu jely vlakem a v nákladovém voze
vezly firmu klobouků pánských i dámských.

Dojeli do Prahy, postavily si stánek a čekaly.
Najednou se začali sbíhat lidé na Václavské náměstí,
kde právě mluvil prezident. Potom procházel kolem
a díval se na ně. A jak šel, tak asi nějak zachytl
o větev nebo co - a tu mu upadl knoflík u saka
rovna u maruščina stánku. Maruška se pro knoflík
shýbla, vzala si z kabelek jehlu a nit a do minutky
byl knoflík přišit. A tu jí prezident řekl: „Děkuji
vám moc, drabá slečno, je dobré, že máme tak ochotné
občany.“ Maruška se zapjela a hned běžela spátky
do stánku.

A tak měla moje prababička celý život na srdci,
že má být vždy ochotná ke druhým lidem, k sebrákům
i PREZIDENTŮM.